शापावसानेभाषाभंगमिषेणजिगमिषोस्तस्याभाषाबंधमाह एताविति द्वाभ्याम् उरणकौमेषौ न्यासौनिक्षेपरूपौरक्षस्व श्लाघ्यः सएवस्त्रीणांवरः स्मृतः अतोविजातीयत्वंनदोषइतिभावः ॥ २१ ॥ हेवीरघृतंमेभक्ष्यंस्यात् अमृतंवा आज्यमितिश्रुतेः देवानांचामृताशित्वात् मैथुनादन्यत्रविवाससंत्वांनेक्षिष्येइतिप्रतिपेदे अंगीकृतवान् ॥ २२॥ तदेवाह अहोइति ॥२३॥२४॥ पद्मकिंजल्कस्यगंधइवगंधोयस्याः तस्याः मुखामोदेन

एतावुरणकौराजन्न्यासौरक्षस्वमानद॥ संरंस्येभवतासाकंश्लाघ्यःस्त्रीणांवरःस्मृतः॥२१॥ घृतंमेवीरभक्ष्यं स्यान्नेक्षेत्वाऽन्यत्रमैथुनात्॥ विवाससंतत्तथेतिप्रतिपेदेमहामनाः॥ २२ ॥ अहोरूपमहोभावोनरलोकविमोहनम्॥ कोनसेवेतमनुजोदेवींत्वांस्वयमागताम्॥ २३॥ तयासपुरुषश्रेष्ठोरमयंत्यायथाऽर्हतः ॥ रेमेसुरविहारेषुकामंचैत्ररथादिषु॥ २४॥ रममाणस्तयादेव्यापद्मकिंजल्कगंधया॥ तन्मुखामोदमुषितोमुमुदेऽहर्गणान्बहून् ॥ २५ ॥ अपश्यन्नुर्वशीमिंद्रोगंधर्वान्समनोदयत् ॥ उर्वशीरहितंमत्यमास्थानंनातिशोभते ॥ २६ ॥ तउपेत्यमहारात्रेतमसिप्रत्युपस्थिते॥ उर्वश्याउरणौजह्रुर्न्यस्तौराजनिजायया॥ २७॥ निशम्याक्रंदितंदेवीपुत्रयोर्नीयमानयोः॥ हताऽस्म्यहंकुनाथेननपुंसावीरमानिना ॥ २८ ॥ यद्विश्रंभाद्हंनष्टाहृतापत्याचदस्युभिः॥ यःशेतेनिशिसंत्रस्तोयथानारीदिवापुमान्॥ २९॥ इतिवाक्सायकैर्विद्धःप्रतोत्रैरिवकुंजरः॥ निशिनिस्त्रिंशमादायविवस्त्रोऽभ्यद्रवद्रुषा॥ ३० ॥ तेविसृज्योरणौतत्रव्यद्योतंतस्मविद्युतः॥ आदायमेषावायांतंनग्नमैक्षतसापतिम्॥ ३१ ॥ ऐलोऽपिशयनेजायामपश्यन्विमनाइव॥ तच्चित्तोविह्वलःशोचन्बभ्रामोन्मत्तवन्महीम्॥ ३२॥ सतांवीक्ष्यकुरुक्षेत्रेसरस्वत्यांचतत्सखीः॥ पंचप्रहृष्टवदनाःप्राहसूक्तंपुरूरवाः॥ ३३॥

मुषितः प्रलोभितःसन् ॥२५॥२६॥महारात्रेमध्यरात्रे महानिशाद्वेघटिकेरात्रौमध्यमयामयोरितिस्मृतेः॥२७॥जिगमिषोस्तस्याः परुषोक्तिमाह हताऽस्मीतिसार्द्धेन नपुंसानपुंसकेन॥२८॥यथानारीतथासंत्रस्तः शेते॥२९॥३०॥विद्युतः विशिष्टद्युतिमंतः व्यद्योतंत दीप्तिमकुर्वंत यद्वातदैवतडितः प्रकाशंतइत्यर्थः नग्नमैक्षत अतोभाषाभंगान्निर्जगामेतिज्ञेयं॥३१॥३२॥तस्याः सखीश्चपंचवीक्ष्य सूक्तंवचनंशोभनंहयेजायेत्यादि ॥३३॥